

عنوان مقاله:

نقش برنامه ریزی شهری در کاهش آسیب پذیری ساختمان ها و ابنیه فنی در برابر زلزله (مطالعه موردی شهر سمنان)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

اکرم فدایی اسلامی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، مدرس مرکز علمی کاربردی شهرداری سمنان، سمنان، ایران

عباس بابایی - دانشجوی مقطع دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان، سمنان، ایران

علیرضا شربتدار - کارشناسی ارشد عمران سازه، مدرس مرکز علمی کاربردی شهرداری سمنان، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

در میان تمام سطوح برنامه ریزی کالبدی، سطح میانی شهرسازی، کارآمدترین سطح برنامه ریزی برای کاهش آسیب پذیری شهر در برابر زلزله می باشد. در اینجا می توانیم با استفاده از تمهیدات برنامه ریزی، شهرها را به گونه ای طراحی و برنامه ریزی کنیم که بهنگام وقوع زلزله کمترین آسیب به آنها وارد شود. با توجه به اهمیت و انجام گسترده تمهیدات ساختمانی که در حیطه مهندسی ساختمان جهت مقاوم سازی سکونتگاههای انسانی در برابر زلزله انجام شده و می شود. لزوم برنامه ریزی برای بافت های مختلف شهرها توجه به عدم وجود پهنه بندی برخی شهرها جهت اولویت بندی ارایه طرح نوسازی و بهسازی امری ضروری و اجتناب ناپذیر است، همه این برنامه ریزی ها در شهری همانند سمنان در صورتی قابل اجرا میباشد که استفاده از فناوری های جدید همانند GIS در آتمدنظر قرار گرفته و با تعیین قوانین کاربردی قابلیت اجرایی پیدا نمایند. با توجه به مهمترین ویژگی های ساختمانی و جمعیتی در شهرسمنان به عنوان نمونه مورد مطالعه و استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی و روش AHP و ترکیب لایه ها تحلیل صورت می گیرد و در نهایت اولویت بندی بافت های مختلف شهری جهت نوسازی و مقاوم سازی نمایش داده می شوند در این تحقیق با تحلیل گرافیکیمشخص می شود ساختمان هایی که در قسمت های جنوبی و مرکزی شهر قرار دارند بایستی در بالاترین اولویت پیشنهادی جهت نوسازی و مقاوم سازی قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، آسیب پذیری، زلزله، سمنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/577469>

